

Kapitel 5 (§§ 36-38) omhandler private byggeservitutter og har udgangspunkt i de gældende bestemmelser herom i de to byggelove. Det foreslås, at der ikke kan pålægges ejendomme servitutbestemmelser om forhold, som kan reguleres i en lokalplan, når kommunalbestyrelsen efter § 16 har pligt til at tilvejebringe en sådan plan.

Med bestemmelserne i lovforslaget *kapitel 6 (§§ 39-45)* overføres fra byggelovene — med visse ændringer — nogle af de almindelige bebyggelsesregulerende bestemmelser, herunder de bestemmelser om mindste grundstørrelse, maksimal udnyttelsesgrad og maksimal bygningshøjde, som vil finde anvendelse, hvis andet ikke er bestemt i en lokalplan eller tidligere tilvejebragt byplanvedtægt. Af praktiske grunde ændres betegnelsen „udnyttelsesgrad“ til „byggekvalitet“.

Kapitel 7 (§§ 46-51) indeholder en række administrative bestemmelser, herunder om dispensation (§ 47) og klage (§ 48). Det foreslås, at en dispensation fra bestemmelser, der tilgodeser nabointeresser, først kan meddeles, når der er givet de berørte naboer lejlighed til at udtale sig. Som et led i bestræbelserne for at inddrage borgerne direkte i beslutningsprocessen foreslås det dernæst, at dispensationer vedrørende forhold, der alene har lokal interesse, skal kunne gives af en grundejer- eller beboerforening i området, hvis kommunalbestyrelsen ønsker at indføre en sådan ordning. Det foreslås endvidere, at der som hovedregel ikke kan ske administrativ påklage af det skøn, som en kommunalbestyrelse har anlagt under administrationen af loven og en lokalplan. I § 49 foreslås en udvidet adgang for borgerne til at indbringe forhold vedrørende bygge- og byplanlovgivningens overholdelse for domstolene. I § 51 er indeholdt en hjemmel for miljøministeren til at give vejledninger, anvisninger eller forskrifter vedrørende forhold, der er omfattet af loven.

Kapitel 8 (§§ 52-60) rummer forskellige bestemmelser bl. a. om følgerne af overtrædelser af loven eller en lokalplan.

Lovforslagets konsekvenser for anden lovgivning.

Lovforslaget vil umiddelbart afløse byplanloven af 1938 og dele af de to byggelove, den københavnske bygge lov fra 1939 og bygge loven for det øvrige land fra 1960. Der vil derved blive tilvejebragt ensartede regler for den primærkommunale byplanlægning i hele landet. Da lovforslaget — ligesom den gældende byplanlov — er en rammelov og ikke fastlægger normer for indholdet af planlægningen, vil der ikke være betænkeligheder knyttet til, at lovforslagets bestemmelser tillægges gyldighed overalt i

landet uden særregler for henholdsvis større og mindre kommuner.

Samtidig med fremsættelsen af nærværende lovforslag vil boligministeren fremsætte forslag til en ny bygge lov til afløsning af de bestemmelser i såvel (lands)bygge loven fra 1960 som den særlige københavnske bygge lov fra 1939, der ikke afløses af bestemmelserne i nærværende lovforslag eller overføres til anden lovgivning.

Endvidere er samtidig af miljøministeren fremsat forslag til konsekvens- og harmoniseringsændringer i et antal love under både miljøministerens og andre ministres ressort. En del af disse ændringer skyldes ikke direkte nærværende lovforslag, men den deraf affødte opmærksomhed af den københavnske bygge lov, som indeholder en del „bygge lovsfremmede“ regelsæt, hvis paralleller for det øvrige land findes optaget i særlige love (udstykningens loven, hegnens loven, brandloven m. v.), og som nu — med visse ændringer — foreslås overført til disse love.

Endelig vil ministeren for offentlige arbejder fremsætte forslag til bl. a. konsekvensændringer i vejlovgivningen.

Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

Bemærkningerne til det oprindelige lovforslag indeholdt et foreløbigt skøn over de økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget. Miljøministeren oplyste ved fremsættelsen af lovforslaget, at det var hensigten i samarbejde med de kommunale organisationer at foretage en nøjere gennemgang af de administrative og økonomiske konsekvenser både i relation til staten, amtskommunerne og kommunerne, således at der ved lovforslagets genfremsættelse kunne foreligge en beregning, der supplerer og detaljerer de oprindelige foreløbige skøn.

Under 1. behandlingen af lovforslaget henstillede flere ordførere, at enkelte kommuner og amtskommuner blev anmodet om at udtale sig over lovforslaget, især for så vidt angår de skønnede administrative og økonomiske konsekvenser af de foreslåede bestemmelser. Endvidere rejste folketingets udvalg for fysisk planlægning spørgsmål om, hvorvidt lovforslaget burde sendes til udtalelse hos enkelte kommuner udvalgt efter forskellig størrelse, udviklingstakt o. s. v.

På denne baggrund er der foretaget en række analyser.

I miljøministeriet er foretaget en nøje undersøgelse over fordelingen af arbejdskraften i ministeriets planlægningssektor på de enkelte arbejdsopga-